

Проткнути сутінь суто в недововках

Віталій Круглов

Проткнути сутінь суто в недововках,
проспати після сирість недовівки,
де старість боса плаче на долівці,
не змита в Уди, де ти вже не дівка.
Від тіні па у павутинні тину
падіння динь, а чи гріхопадіння.
І хай їм біс, куди його подіну,
пропивши небо аж до провидіння?
Прощать навчаюсь часом нечутливо
і вчусь у Дива дивуватись зливі,
що від образи зріє полохливо
у доосінніх поглядах оливи.